

УДК: 37.032

Франко Є.О. – ст. гр. 32-МН

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

МЕНЕДЖЕР - КЛЮЧОВА ФІГУРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Науковий керівник: старший викладач Харчевнікова Л.С.

Franko Y.

Kharkiv Petro Vasylenko national technical university of agriculture

MANAGER - KEY FIGURE OF ORGANIZATION

Supervisor:lecturer Kharchevnikova L.

Ключові слова: менеджер, керівник, лідер, організація

Keywords: manager, supervisor, leader, organization

На сьогодні існує багато різних компаній, організацій та установ, які функціонують у різних сферах економіки, але чи всі вони є прибутковими? Звісно відповідь – ні. На нашу думку, головна причина криється в ефективному та динамічному керівництві, в талановитих і вмілих робітниках.[1]

Центральною фігурою будь-якої групи або організації є сам керівник(менеджер). Ефективність керівництва визначається “індивідуальним підходом”, тобто можливістю успішно вирішувати основні проблеми людських стосунків. Такі керівники ставлять перед собою завдання дати людям можливість достатньо заробляти, отримувати задоволення від своєї праці, брати участь в управлінні організацією, створювати умови для самостійного вирішення проблем. Саме тому, проблеми сьогодення, пов’язані з питаннями лідерства. Це обумовлено тим, що проблема лідерства є ключовою для досягнення ефективної діяльності організації. Лідерство є тим видом діяльності, який пронизує всю систему управління. Неможливо ефективно виконувати функції планування, організації, мотивації та контролю, якщо немає ефективного керівництва та лідерів, здатних заохочувати інших працівників, позитивно впливати на них і вести за собою, тим самим досягаючи сприятливого кінцевого результату.

Не кожен керівник є лідером. Керівник стає на чолі організації в результаті формалізації відносин у ній. Натомість лідерами стають не з волі організації, а завдяки особистому авторитету, харизмі та багатьом особистим якостям індивіда, насамперед — творчим здібностям. Тому на підприємствах, організаціях і установах часто відбувається таке, що керівником є одна людина, а лідером інша.[2]

Керівник здатний організувати ефективну діяльність формальних груп і управляти нею. Неформальний лідер може створити і управляти неформальною групою. І лише формальний лідер, що володіє мистецтвом ефективного лідерства, може оптимально управляти як формальними, так і неформальними групами. Отже, керівник організації це людина, яка не тільки вміє управляти своїми підлеглими, а є також лідером.

Лідер виконує безліч соціальних ролей, кожна з яких вимагає наявності конкретних знань, навиків. Серед проблем, які перебувають у компетенції лідера, основними є: твердження і розвиток певного типу організаційної культури; побудова ефективної комунікації в організації; формування робочих груп та управління ними;

управління конфліктами; побудова коаліцій і розвиток партнерських відносин; своєчасне реагування на динаміку зовнішнього середовища та управління змінами. [3]

Отже, для того щоб менеджер міг виявити проблеми в організації і знайти правильне вирішення їх, він повинен володіти такими якостями:

1. Цілеспрямованість і наполегливість. Тільки до тієї людини приєднуються і йдуть за нею, яка чітко знає, заради чого вона живе, і чого вона хоче досягти.
2. Відповідальність. Лідер повинен вміти виконувати свої обіцянки, бути відповідальним за себе, за свої вчинки і прийняті рішення.
3. Особистісний ріст. Адже справжній лідер не стоїть на місці, а намагається всебічно розвиватися і тоді йому буде під силу вирішити будь-які проблеми.
4. Самодисципліна. Тільки людина з сильною волею і вмінням долати труднощі може стати успішною і впливовою.
5. Уміння спілкуватися. Справжній лідер повинен не тільки вміти переконувати і запалювати людей своїми ідеями, але вислухати їх.

Література:

1. Виноградський М.Д., Виноградська А.М., Шкапова О.М. Менеджмент в організації: Навч. посіб. для студентів екон. спец. вузів. – К.: «КОНДОР», 2002. – 654 с.
2. Завадський Й. С. Менеджмент: Підручник. — Т.2. — К.: УФІМБ, 2002. — 511 с.
3. Управління персоналом: Навч. посібн. / М. Д. Виноградський, С. В. Беляєва, А. М.

УДК 330.131.5

Солосіч О. – ст. гр. УЕ-61

Національний технічний університет України “КПІ ім. І. Сікорського”

СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК СКЛАДОВА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ УКРАЇНИ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Кириченко О. С.

Solosich O.

National Technical University of Ukraine “Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”

SOCIAL ENTREPRENEURSHIP IN UKRAINE AS PART OF EUROPEAN INTEGRATION PROSESSES

Supervisor: PhD of Economic sciences Kyrychenko S.

Ключові слова: соціальне підприємництво, соціальна інфраструктура, суспільні проблеми

Keywords: social entrepreneurship, social infrastructure, social issues

Соціальне підприємництво, як явище, викликано, в першу чергу, загальносвітовими тенденціями до глобалізації та змінами суб'єктно-ціннісних орієнтирів в розвитку суспільства, що виявляється в трансформації цільового вектора підприємництва з комерціалізації на соціалізацію. Саме такі соціальні проблеми як нерівномірність розвитку регіонів, соціальна несправедливість, низький рівень розвитку соціальної інфраструктури – зумовили виникнення принципово нового економічного інституту, який знаходиться на щабель вище традиційного бізнесу або благодійництва з боку великих корпорацій.